

PRIHVAĆANJE

Cilj radionice: razvijati svijest, toleranciju, empatiju i senzibilitet za osobe s posebnim potrebama, prepoznati jednakovrijednost ljudi bez obzira na različitosti, poticati učenike na suradnju, pružanje pomoći i aktivnije sudjelovanje u društvenim odnosima s osobama s posebnim potrebama, poticati razvoj etičkih stavova i ponašanja - razvijanje vlastitih sustava socijalnih vrijednosti, poticati učenike na preuzimanje odgovornosti za vlastite postupke, razvijati kritičko promišljanje, oblikovati ispravne stavove o pravima pojedinaca

Vrijeme: 45 minuta

Uzrast: 1.- 4. razred OŠ

Dimenzije GOO:

1. Ljudsko-pravna dimenzija
  - shvaća razred i školu kao zajednicu učenika
  - razumije i poštuje druge učenike te tako pridonosi razvoju razredne zajednice kao cjeline
  - uspoređuje svoja prava i prava osoba s posebnim potrebama
  - uočava da su svi ljudi unatoč razlikama, jednaki i međusobno povezani
  - aktivno sudjeluje u raspravama o pitanjima koja su važna za život i rad u zajednici
2. Društvena dimenzija
  - zna odrediti oblike nesporazuma te objasniti uzroke i posljedice
  - razlikuje poželjne od nepoželjnih oblika verbalne i neverbalne komunikacije u razredu, školi i lokalnoj zajednici
  - primjenjuje potkrepljujuće i prihvatljive oblike međusobne interakcije
3. Politička dimenzija
  - zalaže se za izgradnju razreda i škole kao demokratske zajednice učenja i poučavanja
4. Međukulturna dimenzija povezana s ostalim dimenzijama

- ima razvijene osnovne vještine interkulture komunikacije
- jasno iznosi i obrazlaže svoje ideje i stavove

Provođenje radionice: (*izabрати aktivnost prema interesu ili napraviti sve tri*)

1) Učenici su u paru. Jedan član para treba rukama poklopiti uši i gledati drugog člana para. Drugi član tihim glasom objašnjava prvome zadatak koji je dobio na papiriću. (Trebaš nacrtati žuti cvijet na zelenoj livadi.) Kad je gotov, prvi član pokušava izvršiti zadatak. Potom mijenjaju uloge. Ovaj put zadatak na papiriću je drugačiji. (Napiši jednu rečenicu o cvijetu.) Učenici neće moći izvršiti zadatak jer nisu dobro čuli što im sugovornik govori.

Ista se vježba može ponoviti tako da se učenicima naizmjenice povežu maramom povežu oči ili ih učenici poklope rukama. Tada parovi žmireći trebaju nacrtati ili napisati zadatak. (Moguće je umjesto toga zadati da učenici pokazuju dobivenu ilustraciju jedan drugome koju trebaju opisati. Ne mogu jer ne vide.)

2) Kroz igru simulacije učenici glume i uživljavaju se u identitet osobe s nekim oblikom poteškoće ili invaliditeta (privremeni ili trajni, ovisno o specifičnosti razreda i situacije). Jedan učenik glumi osobu, recimo, slomljene noge, a drugi mu treba pomoći da svlada prepreku. Prvi učenik hoda na jednoj nozi, a drugi ga vodi učionicom do zadanog mjesta pazeći da se ne ozlijedi na klupu, torbu na podu i sl. Zatim mijenjaju uloge.

3) Učenici igraju igru Pilot i avion. Podijeljeni su u parove. Parovi su razvrstani u dvije kolone. Klupe i torbe je potrebno razmijestiti tako da čine „pistu“ s preprekama. Jedan učenik ima povezane oči ili žmiri, a drugi ga treba riječima navoditi kako da prođe „pistu“. Hodaju jedan uz drugog, ali „pilot“ ne smije rukama voditi „avion“, samo riječima. Potom mijenjaju uloge.

4) Učenici sjednu na pod u formaciju kruga te kroz razgovor iznose svoja zapažanja i razmjenjuju iskustva s ostalim učenicima. Iznose kako su se osjećali i o čemu su razmišljali prilikom izvođenja vježbi.

Promatraju, analiziraju, raspravljaju i zaključuju o pravilnom i potkrepljujućem načinu postupanja prema osobama s posebnim potrebama. Svoje zaključke zapisuju ili crtaju na listić.

Autor radionice: Iva Zajec

Kada nisam čuo/čula
što mi se govori,
osjećao/osjećala sam

Kada nisam vidio/vidjela
što mi se pokazuje,
osjećao/osjećala sam

Kada nisam znao/zнала
kuda idem, osjećao/
osjećala sam

Kada mi je netko
pomagao, osjećao/
osjećala sam

Danas sam naučio/
naučila

Od sada ću

